

Kaszás József

**PÁRHUZAMOS ÉS
TÖBBSZÖRÖS NÉVADÁS
ALSÓLENDVA
ÉS KÖRNYÉKE
FÖLDRAJZI NEVEIBEN**

A párhuzamos névadás elméletét és a párhuzamos földrajzi neveknek a településtörténetben való felhasználása módszereit *Kniezsa István* dolgozta ki (A párhuzamos helynévadás. Egy fejezet a településtörténet módszertanából. Bp. 1944. Településtörténeti Tanulmányok 2. sz.). A névtani irodalomban *Kniezsa* tanulmánya előtt tulajdonképpen fordításoknak tartották az olyan helyneveket, amelyek két vagy több nép nyelvében értelmileg megfeleltek egymásnak (i.m. 4—5). E helynévpárok keletkezését úgy magyarázták, hogy a későbbi nép megismervén és megértvén a korábbi nép földrajzi neveit, azokat lefordította, illetőleg saját nyelve szabályai szerint átalakította. *Kniezsa* meggyőző érveléssel bizonyította be ezen állítás tarthatatlanságát, s kifejtette, hogy a magyar *Fehéregyház* (ma Fehértemplom) ~ szerb *Bela Crkva* ~ román *Beserica alba* (vö. *Lipszky*) típusú értelmi egyezések az együttélő népek nyelvében egymástól függetlenül, nagyjából egyidőben, azonos szemlélet alapján jöttek létre. Természetesen figyelmen kívül hagyandók, illetőleg külön tárgyalandók a XIX—XX. században lezajlott hivatalos névváltoztatásokban létrehozott párhuzamosságok (ezeknek ugyanis egészen más a mondanivalója), mint pl. *Gajdobra* > magyar hiv.: *Szépliget*, *Ovca* > magyar hiv.: *Juhos*, *Karavukovo* > magyar hiv.: *Bácsordas* stb. *Kniezsa* idézett tanulmányában inkább csak az elméleti alapvetést végezte el, az elmélet használhatóságát pedig a Kelet-Magyarországra vonatkozó, térbelileg és időbelileg is nagy anyagon, egy hatalmas tanulmányban mutatta meg (Keletmagyarország helynevei: Magyarok és románok Bp. 1943. Szerk.: *Deér József* és *Gáldi László*. I, 111—313).

A *Kniezsa*-tanulmányok megjelenése óta a magyar névtani irodalom meglehetősen egyöntetűséggel az általa megadott értelemmel használta a párhuzamos névadás terminus technicust. Nemrégiben azonban *Inczeji Géza* egy másik jelenségre is ezt a tudományos nyelvi műszót alkalmazta (Adatok a párhuzamos helynévadáshoz: Nyr. LXXXII, 107—9). Szerinte egyetlen nyelven belül is keletkezhetnek párhuzamos nevek, — nem az egyidejű, hanem a különböző szempontú szemlélet alapján. Így például egyszeres párhuzamos névpárnak tartja az ugyanarra a helyre vonatkozó *Szabóhegy* ~ *Halászhegy* neveket „Mindkettő szemlélynévből származik. A párhuzamos nevek a birtoklásban beállott változás folytán keletkeztek.”

A *Kniezsa*- és az *Inczefi*-féle terminus technicus tartalma között azonban lényeges különbségek vannak. A két álláspontban csak annyi a közös, hogy a vizsgált névpárok mindkét esetben ugyanarra a földrajzi objektumra vonatkoznak. Míg azonban a *kniezsai* kategóriában a névadás két vagy több különböző nyelven azonos (egyidejű) szemlélet alapján történik, addig *Inczefinél* ugyanez egy nyelven belül, különböző szemlélet alapján, és nem egyidejűleg játszódik le. Ez utóbbi esetben tehát — amikor mindkét név él — legfeljebb csak használatbeli párhuzamosságról beszélhetünk. Éppen ezért a terminológiai zűrzavar elkerülése érdekében szükségesnek tartom leszögezni, hogy magam az *Inczefi*-féle kategóriát nem tudom elfogadni s a párhuzamos névadások közé beilleszteni. Felfogásom szerint a párhuzamos névadás legfontosabb jegye az, hogy az *elnevezés azonos szemlélet alapján történik*, akár egy, akár több nyelvben játszódik le e folyamat. Mivel az azonos szemléletnek egyetlen nyelven belül is számos különböző nyelvi megformálási módja lehetséges, ugyanazon nyelvben is lehetnek párhuzamos névpárok (pl. *Velka cesta* ‚nagy út’ ~ *Glavna cesta* ‚főút’: Csentevölgy), de még ezektől is tisztább típusoknak tartom, ha az azonos szemlélet különböző nyelvekben hoz létre egymásnak értelmileg megfelelő neveket (pl. *Temetü* ~ *Pokopališče*: *Kapca* stb.; *Legyelü* ‚legelő’ ~ *Pašnjak*: Gyergyános; *Harang* ~ *Zvon*: Hídvég).

Miután az *Inczefi*-féle *Szabóhegy* ~ *Halászhegy* névpárokat elválasztottuk a párhuzamos névadástól, szükségesnek tartjuk, hogy a névtani irodalomban megkeressük az e jelenségre illő műszót, illetőleg ha ilyen nincs, akkor magunk minősítsük terminus technicusszal ezt a névadási módot.

Kniezsa István a másodikként említett nagy munkájában (Magyarok és románok I, 111—313) olyan földrajzi neveket is tárgyal, amelyek különböző nyelvekben keletkeztek és értelmileg nem felelnek meg egymásnak, de ugyanarra a földrajzi objektumra vonatkoznak (pl. *Brassó* ~ *Kronstadt*, románul *Braşov*, *Nagyszében* ~ *Hermannstadt*, románul *Cibiu*, *Szászváros* ~ *Broos*, románul *Oraştic* stb.). *Kniezsa* ezt a névadást kettős, illetőleg hármas (stb.) névadásnak hívja. Ezt a műszót magam is megfelelőnek tartom, azonban az elnevezések számának különböző volta miatt e jelenséget inkább *többszörös névadásnak* nevezném. Az *Inczefi*-féle párhuzamos névadás tehát tulajdonképpen ugyanazon nyelven belüli többszörös (a fenti példában kettős) névadás. Vagyis a többszörös névadásnak két nagy csoportja különíthető el: amikor az ugyanarra az objektumra vonatkozó, egymással értelmi kapcsolatban nem levő nevek a) egy nyelven belül, b) két vagy több nyelven keletkeztek.

Az Alsólendváról és környékéről származó földrajzi név-gyűjteményekben a szlovén — horvát és magyar lakosság több évszázados együttélésének és nyelvük egymáshatásának bizonyítékaként az előbb felsorolt kategóriák, elnevezési módok és névpárok mindegyikére bőséges anyag található. Dolgozatom alábbi részében előbb a párhuzamos, majd pedig a többszörös névadásra, ezek különféle típusaira mutatok be példákat.

I. PÁRHUZAMOS NÉVADÁS

A korábban kifejtettek alapján e kategórián belül elkülönítjük egymástól a természetes és a mesterséges névadás termékeit. A természetes földrajzi nevek a lakosság, a közösség tevékenységében keletkeznek a nyelvek zavartalan egymás mellett élése során. Ezzel szemben a mesterséges neveket a hatóságok és más jogi személyek adják, általában az államilag szabályozott nyelvhasználatuk szerint. (A természetes és a mesterséges névadás, valamint a közösségi és a hivatalos névhasználat közötti különbségre, továbbá a földrajzi neveknek e két síkon való csoportosítására ld. *Mező András*, *Közösségi név — mesterséges név*: *Nyud-Ért.* 70. sz. 315—20.) Ennek megfelelően Alsólendva és környéke mai névanyagában a szlovén-horvát hivatalos nevek többségben, de találtunk jónéhány magyar nyelvű mesterséges nevet is. Mindezek száma azonban eltörpül a természetes névadásban keletkezett párhuzamos nevek mennyisége mellett.

A) A természetes névadás párhuzamos nevei:

1. *Differenciáló elem nélküli párhuzamos nevek*: Igen gyakran előfordul, hogy a földrajzi objektum köznévi megjelölései minden további egyenítő, differenciáló elem nélkül tulajdonnévvé válnak. A névtani irodalom az efféléket egyrészt földrajzi névi alaprétegnek tartja (vö. *Lőrincze Lajos*, *Földrajzi neveink élete*. A magyar táj- és népismeret könyvtára 9. sz. Bp. 1947. 6—8), másrészt az e típusba tartozó neveket a pusztá alapelemek és Ø fokú megkülönböztető elemek csoportjába sorolja (vö. *Kázmér Miklós*, *Alsó-Szigetköz földrajzi nevei*: *MNyTK.* 95. sz. 6, 70). Gyűjteményem szerint a természeti objektumok megjelölései nem vagy alig váltak úgynevezett műveltségi nevekké (vö. *Lőrincze*: i. m. 14.), ez inkább az ember által készített, épített, átalakított tájrészek megjelölésére jellemző: *Harang* tkp. ‚harangláb’ ~ *Zvon* ‚harang’ (Hídvég, Radamos), *Iskola* ~ *Škola* ‚ua.’ (Kapca, Radamos), *Kápuna* ‚káporna’ ~ *Kapela* ‚ua.’ (Gyertyános, Kapca, Kót, Lakos, Zsitkóc), *Legyelü* ‚jelelő’ ~ *Pašnjak* ‚ua.’ (Gyertyános), *Legyelü* ‚ua.’ ~ *Pašnik* ‚ua.’ (Kámaháza, Lakos), *Állomás* ~ horvát *Kolodvor* ‚pályaudvar’ ~ szlovén *Železniška postaja* ‚vasútállomás’ (hármás párhuzamos név Alsólendván), *Döktér* ~ *Mrlinščäk* ‚ua.’ (Gyertyános), *Temetü* ‚temető’ ~ *Pokopališče* ‚ua.’ (Göntérháza, Gyertyános, Hosszúfalú, Kámaháza, Kapca, Kót, Lakos, Petesháza, Zsitkóc). A temető jelölésére a *Pokopališče* alakon kívül Dobronakon és Hídvégen szlovén-horvát ajkú adatközlőimtől a *Cintor* nevet is hallottam (vö. a latin *cömeterium*-ból való amgyar *cinterem* ‚temetőkert’ köznévvvel!), Radamoson pedig még a *Britóf* az értelmileg megfelelő harmadik név. A további példák: *Templom* ~ *Cérkäv* (Alsólendva, Dobronak), *Vár* ~ *Grad* (Alsólendva), *Vasút* ~ *Železniška proga* ‚ua.’ (uo.), végül a magyar nominativusi *Topola* alaknak Kapcán a prepozíciós *Pri topoli* ‚a topolyánál’ név felel meg.

2. *Differenciáló elem + alapelem szerkezetű nevek*. Ezeknek a párhuzamosságára még több példánk van, az egész gyűjtőterületnek szinte

minden településében előfordul. Itt sem látszik szükségesnek, hogy a természeti és a műveltségi nevekben levő párhuzamos alakokat elkülönítsük egymástól, a differenciálásra inkább az oppozícióban levő névpárok értelmi egyezésének foka mutatkozik alkalmasnak. Eszerint vannak olyan párhuzamosságok, amelyeknek tagjai értelmileg egymásnak pontosan megfelelnek, és vannak olyanok, amelyek a szemlélet azonossága alapján párhuzamai egymásnak, de a névalakok szó szerinti értelme nem teljesen azonos.

2.1. *Az értelmileg egyező párhuzamos nevek:* Kutna — Pri zdenci ,ua.‘), Murána ~ Pri Müri ,ua.‘ (Kapca; a ragos, névutós és prepozíciós nevekről egy külön dolgozatban részletesen szölok!), Ōsu-erdü ,alsó erdő’ ~ Dolnji log ,ua.‘, Fősu-erdü ,felső erdő’ ~ Gornji log ,ua.‘ (Kapca), Mura-erdü ~ Murska šuma (Pince), Fekete-erdü ~ Črni log ,fekete erdő’ (Hosszúfalu, Radamos), Közirtokossági-erdü ~ Opčinski log tkp. ,községi erdő’ (Gyertyános). Az utak neveit a magyar névadásban jelzős szerkezettel alkották meg: valamilyen tulajdonságukról, illetőleg arról a földről, településről kapták nevüket, ahová vezetnek. Ugyanezt fejezik ki a szlovén-horvát párhuzamok is, nyelvileg azonban kétféle módon: vagy ezek is jelzős szerkezetűek, vagy pedig prepozíciós formájúak, tehát pl. Jóseci ut ~ Jošćeka pot (Zsitkóc), Kebőlei ut ~ Kobilanska pot (Dobronak), Döktemeteji ut ~ Mrliška pot (Hídvég), Alsó ucca ~ Spodnja ulica, Malom ucca ~ Mlinska ulica, Szük ucca ~ Oska ulica, Vasut ucca ~ Kolodvorska ulica, Viz ucca ~ Vodna ulica (Alsólendva), illetőleg Kámoházi ut ~ Pot v Kamofci tkp. ,út Kámaházára’ (Radamos), Kolonijai ut ~ Cesta v Kolonijo tkp. ,út a Kolóniára’ (Petesháza), Temetü ut ~ Pot prema pokopališču tkp. ,út a temető felé’ (Radamos) stb. Párhuzamos nevek születtek a legkülönbébb földrajzi objektumok elnevezésére, pl.: hidak nevei: Majori hid ~ Most pri Marofci, Biru higyya ~ Birjov most, Kalapincsei hid ~ Na Kalapindži most (Gyertyános), Bokonica hid ~ Most na Bukóvnici (Radamos), Patak-széri bőrü ~ Bru na potoki (Dobronak); víz nevek: Kebőle-patak tkp., Kebele községből folyó patak’ ~ Kobilski potok ,ua.‘ (Alsólendva, Hídvég), Fekete-jér ~ Črnec (Alsólendva, Gyertyános); különféle építmények nevei: Kisjárka tkp. ,kis malom’ ~ Mlinišće ,ua.‘ (Dobronak), Fejjér-kép tkp. ,fehér színű kereszt, feszület’ ~ Beli križ (Gyertyános), Szomi-kérszt ~ Somijev križ (Zsitkóc), Rudas körörsztye ~ Rudašov križ (Kapca), Norsics-házi-körörszt ~ Križ pri Noršiču (Radamos), Templom elütti-körörszt ~ Križ pri Cérkvi (Dobronak), Szent János szobra ~ Pil Svetega Janeza (uo.), Népomuki Szent János szobra ~ Pil Svetega Janeza (Alsólendva), Evangélikus-templom ~ Evangéliška crkva (uo.); a föld, a határbeli részek nevei: Majori-tábla ~ Marofsku tabla, Közepsü-tábla ~ Srednja tabla (Hídvég), Fömér terület ,felmért terület’ ~ Razdeljene pašnike (Gyertyános), Ōsu-ritás ~ Dolnjé krčči (Kapca), Kösségi-lap ~ Opčinska graba (Gyertyános), Poppél-szóló ~ Popéličkově gorice (Alsólendva), Uj-rét ~ Novi travniki ,új rétek’ (uo.) stb.

2.2. *A csak szemléletben egyező és hasonló párhuzamos nevek.* Ebbe a csoportba az előzőnél jóval kevesebb névpárt sorolhatunk. Közöttük a legjellegzetesebbek a területet átszelő legfontosabb utak nevei. Mivel egykor ezeken a nagyobb, főbb’ utakon bonyolódott le a postai forgalom,

és ezek kötik össze a falvakat, a magyar lakosság *Postaut*-nak hívja őket. A szlovén és horvát lakosság számára pedig ezeknek az utaknak az volt a jellegzetessége, hogy a környékbeli egyéb utakhoz viszonyítva sokkal jelentősebbek, s ezért ők *Glavna cesta* 'fő út' és egy ízben (Csentevölgy) *Velka cesta* elnevezéssel illették azokat. *Postaut* ~ *Glavna cesta* névpárt a következő helységeikben jegyeztem föl: Csentevölgy, Gyertyános, Hídvég, Hosszúfalu, Kámaháza, Kapca, Lakos, Radamos és Zsitkóc. Hasonlóan látjuk a szemléletet még néhány névpárban. Így a dobronaki *Mierdünk* névvel szemben a szlovén-horvát *Urbarjarska gozd* 'urbálisták erdeje' más oldalról ugyanazt fejezi ki, mint a magyar név. A gyertyánosi *Kis-Mura* a Mura folyó egyik mellékágára vonatkozik, s szinte szó szerint ugyanezt tartalmazza a neki megfelelő *Od Müre rukav* név. A zsitkóci lakosságnak egy bizonyos földterülethez való, egymástól némileg eltérő viszonyát fejezi ki egy névpár. Az egyik sík szántót magyarul *Zispán-föld*-nek hívják, s a névadás idején nyilván valamely úr ispánjának volt a része. A szlovén-horvát név pedig éppen ezt az urat nevezi meg: *Grofova zemla*, azaz 'grófi föld'. És végül Hídvégen a régi falu közelében keletkezett új telepet a magyar lakosság a leggyakrabban a fióktelepülésre illő *Kolonija* névvel illeti, ezzel szemben a szlovén-horvát lakosság az új telepet a régi faluhoz (*Hídvég* ~ *Mostje*) viszonyító szemlélettel *Novo Mostje*-nek tkp. 'új Hídvég' nevezi. Egyre sűrűbben előfordul az is, hogy ezt a nevet a magyar lakosság is átveszi.

B) A mesterséges névadás párhuzamos nevei

A természetes és mesterséges nevek között mintegy átmenetet alkot néhány földrajzi nevünk, amely ugyan népi adatközlőim nyelvhasználatában fordul elő, de megalkotásuk módja már sokban hasonlít a mesterséges nevekéhez. A népi névadás és a teljes fordítás foka között tapasztalható egy átmeneti állomás, a részleges fordítás fokozata. Az a fokozat, amelyben a kétnyelvű lakosság a nem anyanyelvi névnek az objektumokra közvetlenül utaló s számára érthető köznévi megjelöléseit anyanyelvére teszi át. Vagyis az így létrehozott nevek — a nyelvtudomány más területéről véve indíttatást a terminus technicus megalkotásához — „makaróni neveknek” hívhatók. Makaróni neveket Pince, Zsitkóc és Csentevölgy községekben találtam. Pincén a település mellett épült majort magyarul *Pince-major*-nak hívják, s a szlovén-horvát elnevezők, ismerve a magyar *major* szót, a saját anyanyelvük megfelelő szavával helyettesítve alkották meg a *Pince marof* 'Pince major' nevet. Zsitkócon a *Büköllei-erdü* szlovén megfelelője *Büköle gozd* (az *erdő* = *gozd*), ugyanitt a *Rigányóci-hegy* párja a *Riganjoci gorice*, a *hegy* = *gorice* megfelelés alapján. A fenti példákban az alapelemek helyettesítése történt meg. Csentevölgyből azonban van két névpárunk a differenciálódó elemek fordítására is. A *Vizköz* nevű terület két része a méret, kiterjedés szerint differenciálódik a magyar nyelvben *Hosszi-Visz-köz*, *Rövid-Visz-köz* nevekre. Az alaptag, az eredeti, differenciálatlan név a helyi szlovén névkincsben is változatlanul a magyarból átvett *Visköz* maradt, a méret szerint tagolt két területrész szlovén nevét azonban a magyar megkülönböztető jelzők lefordításával alkották meg: *Dugi Visköz*, *Kratki Visköz*.

Vidékünkön magyar és szlovén hivatalos névadás mind a falvak határában, mind pedig az egyetlen város belterületén is előfordul. A határbeli dülők kettős nyelvi elnevezéseit a hatóságnak az a törekvése hozta létre, hogy a helyi birtokjogi ügyekben, továbbá a gazdasági szervezőmunkában lehetővé tegye a tájékozódás egyértelműségét, valamint a hatóságnak és a birtokos lakosságnak az említett ügyekben való kommunikációját. Így aztán az 1957—62 között elkészült hivatalos telekkönyvi térképekre gyakran kerültek egymásnak értelmileg megfelelő magyar — szlovén dülőnevek, Alsólendván pedig a mindenemű tájékozódás szükségszerű megkönnyítésére utcaneveket is alkottak.

A mesterséges névadásbeli párhuzamos névpárok száma a természetes keletkezésűeknél kisebb. Ezek részletes feldolgozásával azonban ez alkalommal nem foglalkozom, csupán néhány példát mutatok be belőlük (első helyen a térképre került magyar, majd tilde után a szlovén hivatalos név áll): *Barbarics-rét* ~ *Barbaričev travnik*, *Cserparag* ~ *Čerov prelog*, *Felső erdő* ~ *Gornji log*, *Két árok köze* ~ *Med dvema jarkoma* (Radamos), *Borosznyaki irtás* ~ *Borosnjakov krč*, *Hidegkuti rend* ~ *Pri mrzlem studencu* (Hosszúfalu), *Kelenc kert* ~ *Kelencov vrt*, *Kis erdő* ~ *Mali gozd* (Kapca), *Kopinya irtás* ~ *Kopinjska poseka*, *Tópart* ~ *Breg ob jezeru* (Gyertyános), *Hosszu föld* ~ *Dolge njive*, *Nagy irtás* ~ *Velika poseka*, *Kis rét* ~ *Mali travniki* (Lakos), *Ujhegy* ~ *Novi breg*, *Felső mező* ~ *Gornje njive*, *Mély völgy* ~ *Globoka dolina*, *Muramellék* ~ *Pri Muri* (Alsólendva), *Bánhegy* ~ *Banov breg*, *Csente hegy* ~ *Čentibski breg*, *Felsőmező* ~ *Gorenje polje* (Csentevölgy) *Hosszúföld* ~ *Dolga njiva*, *Legelő* ~ *Pašnik*, *Rácshégy* ~ *Racov breg* (Völgyifalu), *Tó mellék* ~ *Ob jezeru* (Kót) stb.

II. A TÖBBSZÖRÖS NÉVADÁS

A korábban kifejtettek szerint többszörös névadáson az egymástól független tájszemléleten alapuló, ugyanarra a földrajzi objektumra vonatkozó elnevezéseket értjük. Ilyen földrajzi nevek két vagy több különböző nyelvben és egyetlen nyelvben is keletkezhetnek. Gyűjtőterületemen a többszörös névadás valamennyi esetére van példa.

1. *Magyar — szlovén többszörös névadás: Ginya-köz* ~ *Pri Lédavi* (Hosszúfalu): a magyar név a területnek a *Ginya patak*, a szlovén a *Lendva patak* közelében való fekvésére utal. — *Majori ut* ~ *Pot za Staro Mostje* (Hídvég): a magyar név arra utal, hogy az út egykor a *Postaut*-ról a ma már lebontott majorba vezetett, a szlovén pedig arra, hogy a kolóniai lakosok szemlélete szerint tőlük a régi faluba visz az út. — *Lapáci ut* ~ *Fotičeva pot* (uo.): a *Lapác* nevű dülőbe vezet a *Fotič* család háza mellett. — *Szunyog-rét* ~ *Pri karauli* (Kámaháza): Szunyog nevű gazdájáról. A szlovén név a laktanya közelében való fekvésére utal. — *Béda-móna* ~ *Potok pri granici* (uo.): a két név egy patakot jelöl; a magyar eredetileg az egykor rajta állt malomra vonatkozott, a szlovén pedig a pataknak az országhatár mellett való folyására utal. — *Vöröslépi ut* ~ *Vaška cesta* (Zsitkóc): a magyar név arra utal, hogy az út

egy határbeli kereszt felé vezet, a szlovén név ,a falu útja' vagy ,falusi út' jelentésű. — *Vörös-kép* ~ *Križ pri kovaču* (uo.): a magyar név a kereszt színére, a szlovén pedig a kovácsműhely mellett való fekvésére vonatkozik. — *Telek-szöri-árok* ~ *Školski klanjéc* (Csentevölgy): az *árok* = *klanjéc*, jelentésük ,horhos, vízmosásban vivő kocsit', a magyar név azt fejezi ki, hogy az út a Telek-szöri dűlőbe vezet, a szlovén pedig azt, hogy az iskola mellett halad el. — *Tó-parti-tábla* ~ *Njive pri čresnjah* (Petesháza): mindkettő helyzetviszonyító név, a magyar egy egykori tó, a Mura folyó valamikori holt ága közelébe, a szlovén viszont egy néhai cseresznyéshez lokalizálja a szántót. — *Szélösuti-tábla* ~ *Petišofske njive* (Petesháza): a községnek van egy Benice nevű települése, ennek lakói alkották a szlovén nevet, melynek magyar jelentése ,petesházi földek', a magyar név a területnek egy fontosabb dűlőút melletti fekvését fejezi ki. — stb.

2. Szlovén — horvát többszörös névadás: *Pri cesti križ* ,út menti kereszt' ~ *Beli križ* ,fehér kereszt' (Gyertyános); *Blizu hiš* ,a házak közelében' ~ *Kučni plac* ,házhoz tartozó terület' (Pince); *Carinarnica* ,vámhivatal' ~ *Granica* ,határ' (Hosszúfalu); *Pri ribniku* ,a halastónál' ~ *Pri šumi* ,az erdőnél' (Petesháza); *Pri benti* ,a töltésnél' ~ *Pri nasipo* ,ua.' (Pince) — stb.

3. Magyar többszörös névadás: *Burgyánt* ~ *Rövit-föd* (Bánuta): kiterjedéséről és a rajta növő burjánról; *Kis Jankuk mezzejik* ~ *Teleki-föd* (uo.): gazdájáról és a településhez való fekvéséről; *Lendva-patak* ~ *Nagy-ájás* (Gyertyános): a második név a patak ,folyó' szabályozására utal; *Egerfák* ~ *Kisz-sziget-mezzü* (Petesháza): növényzetéről és méretéről; *Gyilkos-tó* ~ *Kövecsős-lik* (uo.): a tóba belefűlladt öt iskolás gyerek, a tó pedig kavicsbányászással keletkezett; *Haranglábna* ~ *Körösztná* (Pince): egymás mellett van a kereszt és a harangláb; *Árendás* ~ *Egrös* ~ *Falu főggye* (Lakos): a növényzet és a tulajdonosi viszony alapján történt hármas névadás; *Kis ucca* ~ *Rövid ucca* ~ *Szent János ucca* (Dobronak): rövid utca, a Szent János szoborhoz vezet; *Gregor-kert* ~ *Lippai-rét* ~ *Tófás* (Kapca): egykori tulajdonosairól és növényzetéről. — stb.

A bemutatott névanyag,, a párhuzamos és többszörös névadás vizsgálata nem kevés haszonnal jár a nyelv- és névtudomány számára. Ezen túlmenően azonban azért is rendkívül izgalmas, érdekes és hasznos feladat e munka elvégzése, mert a kutatások során a több évszázada együttélő népek és nyelvek kölcsönös hatására, e hatások bonyolult sokszínűségére derül fény.

